

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 09-05-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Martyna Daniłowicz

Ławnicy: D. S., R. K.

Protokolant: Paulina Machowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09-05-2013 r. we W.

sprawy z powództwa **Ł. C.**

przeciwko (...) **S.A. Oddział we W.**

o przywrócenie do pracy

I. oddała powództwo,

II. nie obciąża powoda kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powód Ł. C. w pozwie skierowanym przeciwko (...) S.A. Oddział we W. domagał się przywrócenia do pracy u strony pozwanej na poprzednie warunki pracy oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów procesowych.

Na uzasadnienie swojego żądania podał, że był zatrudniony w pozwanej spółce od dnia 1 sierpnia 2008 r. na stanowisku elektromontera pogotowia energetycznego.

W dniu 9 października 2012 r. otrzymał oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych, tj.

a. Obowiązku przestrzegania obowiązujących u pracodawcy procedur § 9 ust. 3 Regulaminu pracy oraz pkt 2 zakresu obowiązków;

b. Obowiązku dbania o dobro zakładu pracy, art. 100 § 2 pkt 4 kp oraz § 9 ust. 5 Regulaminu pracy;

c. Obowiązku przestrzegania Regulaminu pracy;

Powód w pierwszej kolejności zarzucił, że pozwany uchybił terminowi wskazanemu w przepisie art. 52 § 2 kp, gdyż rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło po upływie 1 miesiąca od dnia, w którym pracodawca dowiedział się o okolicznościach, które następnie stanowiły podstawę jego oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy o pracę z powodem. Z dokumentów wskazanych przez pozwanego wynika bowiem, iż pracodawca najpóźniej w dniu 30 sierpnia 2012 r. powziął wiadomość o okolicznościach, które wskazał w piśmie rozwiązującym umowę o pracę z powodem.

Niezależnie od powyższego powód podniósł, że wskazane przez pozwanego przyczyny są nierzeczywiste, a do ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych nie doszło.

Zarzucane przez pracodawcę naruszenie Regulaminu pracy mogłoby być podstawą jedynie nałożenia na pracownika ewentualnie kary porządkowej, bowiem Regulamin pracy ustala organizację i porządek w procesie pracy. Za

nieprzestrzeżenie przez pracownika ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy pracodawca może wymierzyć pracownikowi karę porządkową (art. 108 § 1 k.p.), zatem narzędzie zastosowane przez pozwanego w stosunku do pracownika było daleko niewspółmierne w stosunku do rzekomego naruszenia.

Ponadto powód zaprzeczył aby doszło do jakiegokolwiek łamania procedur obowiązujących u pracodawcy.

Zdarzenie dotyczące rzekomego „umożliwienia nielegalnego poboru energii” przez pracownika w rzeczywistości było interwencją u klienta pozwanego w zakresie naprawy usterki, tj. wymiany bezpiecznika. Powód poinformował także zleceniodawcę, by niezwłocznie skontaktował się z centralą pozwanego, by zgłosić okoliczności awarii.

Także w zakresie zarzutu dotyczącego zamontowania agregatu prądotwórczego to pozwany nie zbadał prawdziwości postawionego zarzutu. W miejscu zamieszkania powoda, tj. w O. przy ul. (...) nie stwierdzono zamontowania żadnego agregatu, co więcej nie prowadzono tam kontroli. Informacje dotyczące agregatu powód otrzymał od małżonki, z którą pozostaje w faktycznej separacji od wielu miesięcy. Nie mieszka też w lokalu przy ul. (...) w B.. Jakikolwiek kontrole i ich wyniki czynione przez pozwanego w lokalu przy ul. (...) dotyczą działań osób mających tam ośrodek zadań życiowych. Powód nie może zatem odpowiadać za czyny osób trzecich, za które nie ponosi odpowiedzialności.

Pozwany pracodawca w oświadczeniu wskazał na „istnienie potencjalnej możliwości poboru (...) nieopomiarowanej energii” oraz na potencjalną możliwość wyrządzenia szkody pracodawcy. Takie daleko idące i stanowiące zaledwie przypuszczenie wnioski pracodawcy w żadnym razie nie mogą stanowić przyczyny zwolnienia pracownika w trybie art. 52 kp.

*

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych

W pierwszej kolejności strona pozwana przyznała, że łączył ją z powodem stosunek pracy, a powód świadczył pracę na stanowisku elektromontera pogotowia elektroenergetycznego, na podstawie umowy z dnia 1 sierpnia 2008 r., zawartej na czas nieokreślony.

Oświadczeniem z dnia 4 października 2012 r., doręczonym powodowi w dniu 9 października 2012 r., pozwany rozwiązał z powodem stosunek pracy z powodu ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych, tj.:

- a. obowiązku przestrzegania obowiązujących u pracodawcy procedur, § 9 ust. 3 Regulaminu Pracy oraz pkt 2 zakresu obowiązków;
- b. obowiązku dbania o dobro zakładu pracy, art. 100 § 2 pkt 4 k.p. oraz § 9 ust. 5 Regulaminu Pracy,
- c. obowiązku przestrzegania Regulaminu Pracy (§ 9 ust. 2 Regulaminu Pracy w zw. z art. 100 § 2 pkt 2 kp).

Strona pozwana podkreśliła, że utrata zaufania pracodawcy do pracownika – co wynika wprost z redakcji oświadczenia pracodawcy z dnia 4 października 2012 r. – nie była bezpośrednią przyczyną rozwiązania z powodem stosunku pracy, lecz jedną z konsekwencji powyżej wskazanych zaniechań pracownika.

Bez znaczenia pozostaje zatem twierdzenie powoda, że utrata zaufania nie może stanowić podstawy rozwiązania z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Zarzuty postawione powodowi dotyczą ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, wskazanych powyżej w pkt 1-3, zaś te zachowania mogą być kwalifikowane jako podstawa rozwiązania stosunku pracy z winy pracownika.

W dalszej kolejności strona pozwana wyjaśniła, że w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 30 sierpnia 2012 r. w budynku przy ul. (...) w B. stwierdzono m.in.:

- a) brak plomby na zabezpieczeniu głównym,
- b) istnienie przyłącza przeznaczonego do podłączania agregatu do instalacji elektrycznej odbiorcy.

Brak plomby na zabezpieczeniu głównym dawał możliwość pobierania energii elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, tzn. korzystania z energii elektrycznej, która nie była rejestrowana przez licznik.

Instalacja przeznaczona do podłączania agregatu do instalacji elektrycznej odbiorcy mieszkającego w kontrolowanym lokalu nie spełniała wymogów wynikających z Instrukcji (...) i Eksploatacji Sieci Dystrybucyjnej, w szczególności nie posiadała:

- a) łącznika dostosowanego do wyłączania jednostki wytwórczej,
- b) łącznika do odłączania jednostki wytwórczej i stwarzania przerwy izolacyjnej,
- c) łącznika dostosowanego do oddzielenia wyspy od pozostałej części sieci dystrybucyjnej.

Taki sposób podłączenia agregatu był sprzeczny z pkt. III.3.2.1. oraz pkt III.3.2.2. Instrukcji (...)i Eksploatacji Sieci Dystrybucyjnej, a także pkt 551.9.1 oraz pkt. 551.6.2 Polskiej Normy PN-IEC 60364 -5-551 2003 (...)elektryczne w obiektach budowlanych i powodował zagrożenie awarią.

Mieszkanie położone przy ul. (...) w B. stanowi własność J. C., będącej małżonką powoda i to ona zawarła umowę kompleksową na dostarczanie energii elektrycznej. Z dokumentów zgromadzonych w aktach pracowniczych, a także w pisemnych oświadczeniach powoda składanych pracodawcy, już po przeprowadzeniu kontroli, wynikało, że w lokalu tym zamieszkuje również powód.

W dniu 30 sierpnia 2012 r. dokonano kontroli w mieszkaniu położonym przy ul. (...) w B., należącym do innego pracownika pozwanej spółki A. M. (1).

W związku z wykryciem licznych nieprawidłowości w instalacji odbiorczej tego pracownika, pracodawca poddał weryfikacji dokumentację dotyczącą czynności wykonywanych przez pracowników pozwanej spółki w instalacji znajdującej się pod wskazanym adresem. Z przeprowadzonej analizy wynikało, że A. morawski – wbrew obowiązującym w spółce procedurom – dokonał samodzielnie wymiany zegara sterującego będącego częścią układu pomiarowego. Powyższa czynność została przez A. M. (1) udokumentowana za pomocą dokumentu Zlecenie OT Nr (...) z 23 marca 2011 r., który został prawdopodobnie opatrzony przez niego fałszywym podpisem innego pracownika pozwanej P. M.. Pracodawca ustalił, że wg posiadanej dokumentacji poprzednia czynność na instalacji odbiorczej A. M. (1) została wykonana przez powoda w dniu 10 kwietnia 2009 r. i udokumentowana dokumentem Zlecenie OT Nr (...). Zgodnie z tym ostatnim dokumentem powód na zegarze sterującym będącym częścią instalacji odbiorczej A. M. zamontował plombę numer (...). Tymczasem z dokumentu Zlecenie OT z dnia 23 marca 2011 r. wynika, że w tym dniu A. M. zdjął z zegara sterującego plombę nr (...). W konsekwencji nie można stwierdzić kto i jakich okolicznościach założył u A. morawskiego plombę o numerze (...). Pozwana wskazała, że gdyby dokumentacja była prowadzona w sposób prawidłowy i zgodny z procedurami istniałaby możliwość sprawdzenia kto i w jakiej dacie założył na zegarze sterującym A. M. wskazaną plombę.

Pozwana prowadzi ewidencję plomb, które zostały wydane poszczególnym elektromonterom. Wynika z niej, że znajdująca się na zegarze sterującym w mieszkaniu A. M. plomba o numerze (...) została wydana w lutym 2011 r. powodowi.

W związku z wynikami kontroli strona pozwana rozpoczęła procedurę wyjaśniającą celem ustalenia osób odpowiedzialnych za wykryte nieprawidłowości. Powód przyznał, że to on dokonał rozplombowania zabezpieczenia

głównego w budynku, w którym zamieszkuje oraz że wykonał bezpieczniki do agregatu po to, żeby w razie burzy żona miała oświetlenie. Wyjaśnił również, że podłączany przez niego agregat ma moc 800 W, a także, że nie wiedział o tym, że - zgodnie z odpowiednimi procedurami - powinien mieć odpowiednie pozwolenie na jego podłączenie.

Strona pozwana, odnosząc się do zarzutu powoda, iż mieszka przy ul. (...) w O., wyjaśniła, że w treści pisemnych wyjaśnień składanych przez powoda, jako swoje miejsce zamieszkania wskazywał ul. (...) w B.. Ponadto, gdy pracodawca próbował osobiście doręczyć powodowi oświadczenie o rozwiązaniu z nim stosunku pracy na adres w O., mieszkający tam ojciec powoda oświadczył, że powód nie przebywa pod tym adresem od 10 lat.

W toku postępowania wyjaśniającego powód złożył również oświadczenie, że nigdy nie przekazywał plomby o numerze (...) A. M.. W tym samym oświadczeniu powód nie był w stanie jednoznacznie odpowiedzieć na pytanie czy to on zdemontował u A. M. plombę nr (...) i zamontował plombę (...).

Powyższe zachowania, w ocenie pracodawcy, stanowiły ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych i uzasadniały podjętą przez pracodawcę decyzję o rozwiązaniu z powodem stosunku pracy w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k.p.

Strona pozwana wskazała, że przestrzeganie instrukcji wewnętrzzakładowych jest jednym z jego podstawowych obowiązków pracowniczych (pkt. 2 zakresu obowiązków).

Niesporządzenie dokumentacji z rozplombowania zabezpieczenia głównego w budynku przy ul. (...) w B. stanowiło naruszenie Szczegółowej Stanowiskowej Instrukcji obsługi układów pomiaru energii elektrycznej.

Zamontowanie przez powoda plomby nr (...)i brak prawidłowego udokumentowania tej okoliczności stanowi naruszenie pkt 2.1 lit. a Szczegółowej Stanowiskowej Instrukcji obsługi układów pomiaru energii elektrycznej nr (...) z 6.06.2008 r., zgodnie z którą prace przy urządzeniach mogą być wykonane według zlecenia OT lub OTS, oraz pkt 2 zakresu obowiązków, z którego wynika, że pracownik powinien stosować się do instrukcji wewnętrzzakładowych. Zaniechanie sporządzenia dokumentacji z wykonania wskazanej czynności, w szczególności brak spisania numeru zdjętej i założonej plomby stanowi naruszenie pkt. 5 lit. d Instrukcji Nr – 314/A Dystrybucja i Ewidencja Plomb Numerowanych z kwietnia 2005 r., zgodnie z którym każdy pracownik pobierający plomby numerowane ma obowiązek dokumentowania na zleceniu OTS lub OT czynności związanych z demontażem plomby oraz założenia na to miejsce nowej plomby numerowanej.

Strona pozwana nie zgodziła się ze stanowiskiem powoda, że ewentualne naruszenie obowiązujących w pozwanej spółce procedur może być jedynie podstawą do nałożenia na niego kary porządkowej. Powołała się przy tym na stanowisko SN, który w orzeczeniu z dnia 26 czerwca 1998 r. (sygn. akt I PKN 211/98 LEX) przyjął, że naruszenie regulaminu pracy może być kwalifikowane jako ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych, chyba że pracownik działa zgodnie ze zwyczajem akceptowanym przez pracodawcę. Pozwany podkreślił, że naruszanie przez pracowników obowiązujących w spółce procedur nigdy nie było i nigdy nie będzie działaniem przez niego akceptowanym.

Pozwany wyjaśnił też, że nie zarzucił powodowi poboru nieopomiarowanej energii elektrycznej. Wówczas podstawą rozwiązania stosunku pracy byłby art. 52 § 1 pkt k.p. albowiem kradzież energii elektrycznej stanowi zgodnie z art. 278 § 5 k.k. przestępstwo.

W odpowiedzi na zarzut przekroczenia przez pracodawcę miesięcznego terminu do złożenia powodowi oświadczenia o rozwiązaniu z nim umowy o pracę w trybie dyscyplinarnym strona pozwana wskazała, że terminowi temu nie uchybiono. Niezwłocznie bowiem po wynikach kontroli rozpoczęto postępowanie wyjaśniające, wzywając m.in. powoda i A. M. (1) do złożenia wyjaśnień. Pracownicy byli wzywani kilkakrotnie w miarę pojawiania się nowych okoliczności i analizy przez pracodawcę kolejnych części dokumentacji. W międzyczasie pracodawca dokonywał również konsultacji z pracownikami dysponującymi wiedzą fachową i doświadczeniem, w zakresie merytorycznych wadliwości działań powoda. W trakcie rozmów w dniu 10 i 13 września 2012 r. powód przyznał, że znał część obowiązujących procedur, zaś z pozostałą częścią nie zapoznał się pomimo tego, że pracodawca stworzył mu do tego

możliwość. Zatem dopiero po uzyskaniu jasnej informacji, co do tego czy pracownik znał bądź miał możliwość się zapoznać z obowiązującymi u pracodawcy procedurami, pracodawca mógł ocenić stopień zawinienia pracownika.

Informację o wadliwym i niezgodnym z procedurą podłączeniu agregatu prądotwórczego do sieci elektroenergetycznej pracodawca powziął w dniu 13 września 2012 r.

Informację o tym, że powód nie przekazywał plomby numer (...) A. M. (1) pracodawca powziął w trakcie rozmowy w dniu 25 września 2012 r.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Ł. C. był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę od dnia 1.02.2008 r., przy czym na czas nieokreślony od dnia 1.08. 2008 r.. na stanowisku elektromontera pogotowia elektroenergetycznego, w Pogotowiu (...) w B..

Porozumieniem z dnia 22.08.2011 r. strony ustaliły, że miejscem świadczenia pracy przez powoda będzie Pogotowie (...) w rejonie dystrybucji O..

(dowód: umowa o pracę z dnia 1.02. 2008 r., umowa o pracę z 1.08.2008 r., porozumienie z dnia 22.08.2011 r. w aktach osobowych powoda)

W kwestionariuszu osobowym powód wskazał adres zameldowania: Ul. (...) (...)-(...) O. oraz adres do korespondencji (...)-(...) B. ul. (...).

(dowód: kwestionariusz osobowy w aktach osobowych powoda)

W dniu 30 sierpnia 2012 r. w budynku przy ul. (...) w B. przeprowadzono kontrolę prawidłowości działania i użytkowania układów pomiarowych oraz rozliczeń zużycia energii elektrycznej.

Mieszkanie stanowi własność żony powoda J. C., która zawarła umowę na dostarczanie energii elektrycznej.

Kontrolę przeprowadzono w obecności żony powoda.

W wyniku kontroli stwierdzono brak plomby na zabezpieczeniu głównym oraz istnienie przyłącza przeznaczonego do podłączania agregatu do instalacji elektrycznej odbiorcy.

Instalacja przeznaczona do podłączania agregatu do instalacji elektrycznej nie spełniała wymogów wynikających z:

- a) punktu III.3.2.1. oraz punktu III.3.2.2. Instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej,
- b) punktu 551.6.1. oraz punktu 551.6.2. Polskiej Normy PN-IEC 60364 -5-551 2003 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych.

Ponadto stwierdzono:

- a) brak opisów wielkości i obwodów zabezpieczeń w A,
- b) niedbale ułożone przewody z naruszeniem § 188 i dalszych Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowania oraz Polskich norm z grupy PN-IEC 60364.

Agregat nie posiadał łącznika dostosowanego do wyłączania jednostki wytwórczej, łącznika do odłączania jednostki wytwórczej i stwarzania przerwy izolacyjnej, łącznika dostosowanego do oddzielenia wyspy od pozostałej części dystrybucyjnej.

Sposób podłączenia agregatu był nieprofesjonalny i niezgodny z przepisami. Taki sposób zamontowania agregatu mógł w pewnych okolicznościach doprowadzić nawet do porażenia prądem.

Na pytanie osób kontrolujących jaki był cel rozplombowania żona powoda nie udzieliła odpowiedzi i poleciła aby skontaktować się telefonicznie z powodem.

W telefonicznej rozmowie powód w oświadczeniu przyznał, że rozplombował zabezpieczenie główne budynku (...), w którym zamieszkuje. Wyjaśnił, że zrobił to na prośbę sąsiada, który nie miał napięcia. Powód rozplombował zabezpieczenie główne i wymienił bezpiecznik. Poinformował sąsiada, żeby zgłosił to do O. do Biura (...).

Powód powinien zgłosić fakt rozplombowania zabezpieczenia dyspozytorowi, dzwoniąc na ogólnodostępny numer lub na numer wewnętrzny, znany tylko pracownikom pogotowia.

(dowód: protokół z kontroli nr (...)/2012 r. z dnia 30.08.2012 r. k – 43 akt, dokumentacja fotograficzna k – 44-49 akt, opinia T. O., zeznania świadka T. O. k – 144 verte akt, zeznania świadka A. S. k – 115 akt, J. W. k – 116 akt, P. R. k – 143 verte akt, zeznania świadka M. G. k – 174 akt)

Brak plomby na zabezpieczeniu głównym dawał możliwość pobierania energii elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego.

(dowód: zeznania świadka J. W. k – 117 akt, P. R. k – 143 verte akt, zeznania świadka T. O. k – 145 akt, zeznania świadka P. M. k – 173 verte akt, zeznania świadka M. G. k – 174 akt)

U strony pozwanej obowiązuje Szczegółowa Stanowiskowa Instrukcja obsługi układów pomiaru energii elektrycznej nr (...) z 6.06.2008.

Zgodnie z pkt 1.3. ppkt 1 skierowana jest ona do elektromonterów Pogotowia (...).

Monterzy Pogotowia (...)w Rejonach (...)(...), technicy ds. zdalnej transmisji z pomiarów granicznych oraz elektromonterzy i uprawnieni kontrolerzy obsługujący układy pomiarowe, dokonujący montażu, demontażu, kontroli, podłączeń odbiorców oraz układów sterujących licznikami, ponoszą pełną odpowiedzialność za jakość swojej pracy, stan uruchamianych układów pomiarowych oraz zastosowanie odpowiedniej technologii i środków bezpiecznego wykonania zleconych prac (pkt 1.6).

Pracę określoną dokumentem w zleceniu (...)lub (...)zadaje pracownik upoważniony do wydawania zleceń (dyspozytor) (pkt 2.2.1)

Na zlecenie (...)lub (...)można wykonywać jedynie w miejscach ogólnie dostępnych prace m.in. dotyczące sprawdzenia oplombowania oraz w miarę potrzeb uzupełnienie oplombowania po wizualnym sprawdzeniu prawidłowości połączeń w skrzynce zaciskowej i zabezpieczeniach przelicznikowych (pkt. 2.2.2 lit. d), wymiany wkładek bezpiecznikowych w złączach i na odgałęzieniach od wewnętrznej linii zasilającej (pkt.2.2.2 lit. j).

Kontrolę instalacji elektrycznych odbiorczych oraz (...)mogą dokonywać pracownicy technicznej obsługi odbiorców posiadający upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz elektromonterzy na podstawie zlecenia (...), (...)lub na piśmie, przekazanego przez służby dyspozytorskie lub przełożonych.

(dowód: Instrukcja Nr – (...) szczegółowa stanowiskowa obsługi układów pomiaru energii elektrycznej k – 75-92 akt)

Dnia 30 sierpnia 2012 r. przeprowadzono również kontrolę prawidłowości działania i użytkowania układów pomiarowych oraz rozliczeń zużycia energii elektrycznej u drugiego pracownika strony pozwanej – A. M. (1), w lokalu przy ul. (...) w B..

W wyniku przeprowadzonej kontroli i podjętych następnie czynności wyjaśniających ustalono, iż powód w dniu 4 maja 2009 r. , w oparciu Zlecenie OT Nr (...), na zegarze sterującym, będącym częścią instalacji odbiorczej A. M., zamontował plombę numer (...).

Z dokumentu (...) z dnia 23 marca 2011 r. wynika, że w tym dniu A. M. zdjął z zegara sterującego plombę nr (...).

W związku z powyższym strona pozwana nie mogła stwierdzić kto i w jakich okolicznościach założył u A. M. (1) plombę numer (...).

Pozwana prowadzi ewidencję plomb, które zostały wydane poszczególnym elektromonterom. Wynika z niej, że znajdująca się na zegarze sterującym w mieszkaniu A. M. plomba o numerze (...) została wydana w lutym 2011 r. powodowi.

(dowód: protokół z kontroli nr (...)/2012 r. z dnia 30.08.2012 r. k – 61 akt, zlecenie OT Nr (...) k – 63 akt, zlecenie OT nr (...)/2011 r. z dnia 23.03.2011 r., ewidencja plomb k – 66 akt, zeznania świadka A. T. k – 144 akt)

Zgodnie z Instrukcją Nr -314/A „Dystrybucja i ewidencja plomb numerowanych” obecnie stosowane są plomby numerowane z odpowiednimi plombownicami, stwarzające możliwość ich ewidencjonowania, i co za tym idzie skutecznej identyfikacji przeprowadzanych czynności w nowoczesnym systemie obsługi klienta.

Każdy pracownik pobierający plomby numerowane z przechowalni liczników ma obowiązek dokumentowania na zleceniu OT czynności stwierdzających zdjęcie plomby o danym numerze oraz założenie w to miejsce nowej plomby numerowanej, łącznie z wpisem w zleceniu numeru tej plomby, uwidocznionym na pasku.

Zdjęte i uszkodzone plomby należy przekazywać do magazynu na podstawie określonego formularza, wg procedury określonej w Instrukcji Gospodarki Odpadami nr Ew. 746/A.

Każdy pracownik upoważniony do prac w układach pomiarowych miał obowiązek rozliczyć się z pobranych plomb przed pobraniem następnych.

(dowód: Instrukcja Nr -314/A „Dystrybucja i ewidencja plomb numerowanych” k – 67 akt)

Do obowiązków powoda należało m.in.:

1. Wykonywanie zadań z kart Taryfikatora kwalifikacyjnego dla przemysłu energetycznego obejmującego stanowiska pracy występujące w energiaPro.
2. Przestrzeganie postanowień Kodeksu pracy, Zakładowego Regulaminu Pracy, zarządzeń i instrukcji wewnątrzzakładowych oraz poleceń przełożonych.
3. Przestrzeganie przepisów BHP, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska naturalnego.
4. Przestrzeganie Ustawy Prawo Energetyczne i rozporządzeń z niezwiązanych.
5. Znajomość zagrożeń występujących na zajmowanym stanowisku oraz ich unikanie przez stosowanie bezpiecznych metod pracy,

(dowód: zakres czynności służbowych w aktach osobowych powoda)

W związku z przeprowadzonymi kontrolami pracodawca wszczął postępowanie wyjaśniające w celu ustalenia osób odpowiedzialnych za wykryte nieprawidłowości.

Powód w oświadczeniu z dnia 5 września 2012 r. przyznał, że rozplombował zabezpieczenie główne budynku (...), w którym zamieszkuje. Wyjaśnił, że zrobił to na prośbę sąsiada, który nie miał napięcia. Powód rozplombował zabezpieczenie główne i wymienił bezpiecznik. Poinformował sąsiada, żeby zgłosił to do O. do Biura (...).

W oświadczeniu tym powód stwierdził ponadto, że „bezpiecznik do agregatu wykonałem po to żeby w razie burzy żona miała oświetlenie”.

(dowód: oświadczenie z dnia 5 września 2012 r. k – 59 akt)

W oświadczeniu z 10 września 2012 r. powód stwierdził, że Instrukcja Organizacji (...) jest mu znana. Zapisy odnośnie eksploatacji instalacji elektrycznej do 1 kV oraz odnośnie obowiązków i czynności pracownika a także instrukcja szczegółowa dla Pogotowia (...) są mu znane.

(dowód: oświadczenie z dnia 6 września 2012 r. k – 58 akt)

W dniu 13 września 2012 r. powód złożył oświadczenie, że zna instrukcje nr (...)2008, IK – (...), (...), IK – (...), Pozostałe instrukcje, jak wyjaśnił, otrzymał do wglądu.

Powód stwierdził w nim ponadto, że wcześniejsze jego oświadczenia nie były prawdą „ponieważ był zdenerwowany”.

(dowód: oświadczenie z dnia 13 września 2012 r. k – 58 akt)

Powód samodzielnie sporządzał powyższe oświadczenia.

(dowód: zeznania świadków: R. Ł. k – 152 verte akt, K. F., D. F. k – 153 akt)

25 września 2012 r. pracodawca zwrócił się do Organizacji (...) S.A. Oddział W., zawiadamiając o zamiarze rozwiązania umowy o pracę w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k.p. z powodem.

a. Jako przyczyny wskazano obowiązku przestrzegania obowiązujących u pracodawcy procedur, § 9 ust. 3 Regulaminu Pracy oraz pkt 2 zakresu obowiązków;

b. obowiązku dbania o dobro zakładu pracy, art. 100 § 2 pkt 4 k.p. oraz § 9 ust. 5 Regulaminu Pracy,

c. obowiązku przestrzegania Regulaminu Pracy (§ 9 ust. 2 Regulaminu Pracy w zw. z art. 100 § 2 pkt 2 kp).

(dowód: pismo z dnia 25.09.2012 r. w aktach osobowych powoda)

Organizacja (...) w odpowiedzi na zawiadomienie, po analizie przedstawionych w stosunku do powoda zarzutów, wyjaśniła, że odbiorca pozbawiony dopływu energii elektrycznej, wykorzystując obecność Ł. C., w wyżej wymienionym budynku, wiedząc że jest zatrudniony jako monter pogotowia zwrócił się z prośbą o sprawdzenie braku napięcia i ewentualną szybką reakcję. Ł. C. stwierdził przepalenie jednego z bezpieczników i dokonał jego wymiany. Po wykonaniu tej czynności odbiorca ten został poinformowany przez pana C. o konieczności zgłoszenia tego faktu do właściwego rejonu (...) celem oplombowania zabezpieczenia. Przeprowadzona przez pracodawcę kontrola pod kątem nielegalnego poboru energii nie stwierdziła nielegalnego poboru energii.

W odniesieniu do przedstawionego zarzutu podłączenia przez Ł. C. agregatu prądotwórczego do instalacji w miejscu swojego miejsca zamieszkania organizacja uznała go za nieprawdziwy. Ł. C. na żadnym etapie prowadzonego postępowania wyjaśniającego nie oświadczył, że takiego podłączenia dokonał. Nie jest również właścicielem tego urządzenia. Mieszkanie należy do żony powoda. Ł. C. z uwagi na nie najlepsze relacje z żoną przebywa tam okazjonalnie, korzystając z uprawnienia do odwiedzania dzieci.

W świetle powyższych okoliczności, w ocenie organizacji, działania były podjęte przez pracownika w dobrej wierze, miały na celu szybkie usunięcie awarii i przywrócenie zasilania odbiorcy zamieszkałemu w tym budynku.

Zwrócono uwagę, iż Ł. C. jest wieloletnim, nienagannym pracownikiem Pogotowia. Dotychczas nie był karany. Związki nie wyraziły zgody na rozwiązanie umowy o pracę z powodem.

(dowód: pismo (...) S.A. z 28.09.12 r.)

Oświadczeniem z dnia 4 października 2012 r. strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 K.p. tj. z powodu naruszenia:

d. obowiązku przestrzegania obowiązujących u pracodawcy procedur, § 9 ust. 3 Regulaminu Pracy oraz pkt 2 zakresu obowiązków;

e. obowiązku dbania o dobro zakładu pracy, art. 100 § 2 pkt 4 k.p. oraz § 9 ust. 5 Regulaminu Pracy,

f. obowiązku przestrzegania Regulaminu Pracy (§ 9 ust. 2 Regulaminu Pracy w zw. z art. 100 § 2 pkt 2 kp).

W tzw. „ustaleniach” wskazano, że pracownik usunął w miejscu swojego miejsca zamieszkania plombę zabezpieczenia głównego budynku ((...)). Pracownik nie zgłosił faktu rozplombowania zabezpieczenia.

Pracownik pobrał w lutym 2011 r. plombę nr (...). Plomba o takim nr została zdjęta z zegara sterującego w dniu 23.03.2011 r. w miejscu zamieszkania A. M. (1), bez wskazania nr plombownicy montera, który ją założył. Brak dokumentacji poświadczającej moment założenia plomby nr (...) oraz brak udokumentowania faktu zdjęcia plomby nr (...) założonej w dniu 4 maja 2009 r. Ł. C. oświadczył, że nie przekazywał plomby nr (...) A. M. (1) oraz że nie pamięta aby tą plombę montował w miejscu zamieszkania A. M. (1) w dniu 23.03.2011 r. Pamięta czynności w miejscu zamieszkania A. M. (1) z 2009 r. zlecenie OT nr (...). A. M. (1) oświadczył, że sam zdemontował zegar w dniu 23.03.2011 r. Pracownik wykonał bezpieczniki do agregatu i podłączył do instalacji w miejscu swojego zamieszkania agregat (...), bez stosownych uzgodnień z (...) oraz dokumentacji technicznej.

W uzasadnieniu podano, że ingerując w zabezpieczenie główne budynku pracownik naruszył Szczegółową Stanowiskową Instrukcję obsługi układów pomiaru energii elektrycznej nr (...) z 6.06.2008 r. oraz pkt 2 zakresu obowiązków, z którego wynika, że pracownik powinien stosować się do instrukcji wewnątrzzakładowych.

Zgodnie z pkt 1.3 ppkt 1w/w Instrukcja Stanowiskowa kierowana jest przede wszystkim do elektromonterów Pogotowia (...). W dniu 13.09.2012 r. po okazaniu instrukcji pracownik oświadczył, że ją zna. Pracownik posiada świadectwo kwalifikacyjne kategorii E. Pracownik swoim działaniem naruszył następujące postanowienia Instrukcji:

- pkt 2.1 lit. A zgodnie z którym prace przy urządzeniach mogą być wykonywane według zlecenia OT lub (...),
- pkt 2.2.1 zgodnie z którym pracę określoną dokumentem OT lub (...) zadaje pracownik upoważniony – dyspozytor,
- pkt 2.2.2 lit. j, zgodnie z którym w miejscach ogólnodostępnych można wykonać na OT lub (...) wymianę wkładek bezpiecznikowych w złączach i na odgałęzieniach od wewnętrznej linii zasilającej.

Pracownik nie posiadał zlecenia wymaganego w/w postanowieniami, wobec czego samowolne rozplombowanie, czyli ingerencja instalację odbyło się z naruszeniem wyżej wskazanych postanowień instrukcji, a tym samym został naruszony podstawowy obowiązek pracownika tj. obowiązek przestrzegania obowiązujących u pracodawcy procedur - § 9 ust. 3 Regulaminu Pracy oraz pkt 2 zakresu obowiązków. Nie ulega wątpliwości, że ingerencja w sieć elektroenergetyczną powinna być ściśle reglamentowana, a pracownicy bez odpowiednich upoważnień nie powinni w celu realizacji własnych i doraźnych potrzeb samodzielnie wykonywać na niej jakichkolwiek czynności. Należy bowiem mieć na uwadze wyjątkową rolę sieci elektroenergetycznej, a w szczególności fakt, że dostęp do niej zaspokaja podstawowe potrzeby każdego członka społeczeństwa. Wobec tego niebezpieczeństwo takiej nieuprawnionej ingerencji nie godzi tylko i wyłącznie w życie lub zdrowie pracownika, ale ma znacznie szerszy zasięg. Dlatego lekceważenie przez pracownika procedur reglamentujących dostęp do sieci, mających podstawowy charakter

i funkcjonujący nie tylko w interesie pracodawcy, ale także w interesie społecznym, należy kwalifikować jako ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych.

Skoro pracownik nie przekazywał plomby nr (...)A. M. (1), jednakże wg Zlecenia OT nr (...)plomba ta znajdowała się na zegarze sterującym A. M. (1), tym samym pracownik bez zlecenia OT ani (...)dokonał oplombowania zegara sterującego znajdującego się w miejscu zamieszkania A. M. (1). Takim działaniem pracownik naruszył – pkt 2.1 lit. a Szczegółowej Stanowiskowej Instrukcji obsługi układów pomiaru energii elektrycznej nr. (...) z 6.06.2008 r., zgodnie z którym prace przy urządzeniach mogą być wykonywane według zlecenia OT lub (...), oraz pkt. 2 zakresu obowiązków, z którego wynika, że pracownik powinien stosować się do instrukcji wewnątrzzakładowych.

Zaniechanie sporządzenia dokumentacji z wykonania wskazanej czynności, w szczególności brak spisania numeru zdjętej i założonej plomby stanowi naruszenie pkt 5 d Instrukcji Nr – 314/ A (...) i ewidencja Plomb Numerowanych z kwietnia 2005 r., zgodnie z którym każdy pracownik pobierający plomby numerowane ma obowiązek dokumentowania na zleceniu (...) lub OT czynności związanych z demontażem plomby oraz założenia w to miejsce nowej plomby numerowanej.

Powyższe zaniechania stanowią naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych. Należy wskazać, że dokonywanie przez odbiorców energii elektrycznej ingerencji w urządzenia pomiarowe w celu zaniżania należnych z tego tytułu opłat jest zjawiskiem powszechnym i jednocześnie stanowi źródło znaczących strat majątkowych zakładów energetycznych. Formą przeciwdziałania temu negatywnemu czynnikowi jest wprowadzenie przez pracodawcę obowiązku plombowania tych urządzeń oraz szczegółowej polityki w zakresie gospodarowania i ewidencji plomb. Ścisłe jej przestrzeganie pozwala pracodawcy wykryć i pociągnąć do odpowiedzialności nieuczciwych odbiorców. Pracownik naruszył podstawowe zasady instrukcji, działając samowolnie bez zlecenia pracodawcy i w sposób który uniemożliwił kontrolę nad urządzeniami pomiarowymi A. M. (1). A. M. (1) w okresie od maja 2009 r. do lutego 2011 r. miał nieskrępowaną możliwość przestawiania zegara sterującego na II taryfę w dowolnym czasie. Podjęcie takiego działania powodowałoby naliczanie opłat za zużytą energię wg tańszej stawki, a zatem odbiorca uzyskiwałby kosztem pracodawcy nieuzasadnione korzyści majątkowe. Mając na uwadze fakt, że pracownik swoim działaniem naruszył podstawowe postanowienia wskazanych procedur, a także konsekwencje tego działania, należy zakwalifikować działanie pracownika jako ciężkie naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych.

Pracownik nie zgłosił także faktu rozplombowania zabezpieczenia głównego, które – jak oświadczył – miało miejsce co najmniej na początku sierpnia Br. W czasie, kiedy zabezpieczenie główne nie było w sposób prawidłowy zaplombowane istniała potencjalna możliwość poboru przez pracownika lub inne osoby, mające dostęp do zabezpieczenia, nieopomiarowanej energii. Wobec tego, że część opłat wnoszonych przez odbiorców za korzystanie z energii elektrycznej stanowi przychody pracodawcy, powyżej opisane zachowanie pracownika mogło doprowadzić do wyrządzenia pracodawcy szkody majątkowej.

Dokonanie, z naruszeniem odpowiednich procedur, zmiany plomby na zegarze sterującym u odbiorcy A. M. (1), a także brak sporządzenia z tego działania jakiegokolwiek dokumentacji również skutkowało potencjalną możliwością wyrządzenia pracodawcy szkody poprzez zaniżanie przez tego odbiorcę opłat należnych pracodawcy.

Tymczasem obowiązek szczególnej dbałości o dobro pracodawcy obliguje pracownika do uchronienia pracodawcy – w miarę posiadanych możliwości – przed powstaniem jakiegokolwiek szkody. Istotnym obowiązkiem w tym zakresie jest zapobieganie nielegalnemu poborowi energii i informowanie pracodawcy o każdorazowym podejrzeniu jej wystąpienia. Prawidłowa realizacja takich właśnie działań ma szczególne znaczenie dla pracodawcy o czym świadczy fakt, że na mocy obowiązującego Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy pracownicy otrzymują dodatkowe świadczenia pieniężne za przyczynienie się do wykrycia nielegalnego poboru energii elektrycznej.

Tymczasem rozplombowując i pozostawiając bez zaplombowania zabezpieczenie główne na okres co najmniej jednego miesiąca, a także dokonując zmiany plomby u A. M. (1) bez sporządzenia z tej czynności jakiegokolwiek dokumentacji pracownik nie tylko zaniechał realizacji powyżej wskazanego obowiązku, ale samodzielnie stworzył warunki do nielegalnego poboru energii. Takie działanie pracodawca ocenia jako ciężkie naruszenie jednego z podstawowych

obowiązków pracowniczych – obowiązku dbania o dobro zakładu pracy, art. 100 § 2 pkt 4 kp oraz § 9 ust. 5 Regulaminu Pracy.

Ponadto pracownik zamontował agregat, którego sposób podłączenia nie spełnia wymogów:

- pkt. III 3.2.1. oraz pkt III. 3.2.2. Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Dystrybucyjnej,
- pkt 551.6.1. oraz pkt 551.6.2. Polskiej Normy PN-IEC 60364 -5-551 2003 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych.

Zdaniem pracodawcy, pracownicy zatrudnieni na stanowisku elektromontera pogotowia energetycznego wykonują tego rodzaju zadania, że niemożliwe jest ich dalsze zatrudnianie w sytuacji wykazania braku lojalności wobec pracodawcy, które powoduje utratę zaufania w stosunku do pracownika.

Pracodawca zauważył, że w związku z zatrudnieniem, oprócz wynagrodzenia, pracownik otrzymuje 80% zniżkę w cenie zakupu energii elektrycznej do 250kWh średniomiesięcznie, a różnicę finansuje pracodawca.

(dowód: oświadczenie z dnia 4 października 2012r. w aktach osobowych powoda)

W dniu 5 października 2012 r. zespół w składzie: A. T., K. F. udał się pod wskazany przez powoda (w aktach osobowych) adres zameldowania i do korespondencji w celu doręczenia mu oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę. O godzinie 16.20 przy ul. (...) nie zastano pracownika ani żadnej osoby wspólnie zamieszkującej.

(dowód: notatka służbowa z dnia 5 października 2012r. w aktach osobowych powoda)

Ponownie w dniu 6 października 2012 r. A. T. i R. Ł. o godzinie 8.40-8.55 udali się pod wskazany przez powoda (w aktach osobowych) adres zameldowania i korespondencji w celu doręczenia mu oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę. Nie zastano pracownika ani żadnej osoby wspólnie zamieszkującej.

O godzinie 9.15 wyżej wymienione osoby udały się pod adres zameldowania ul. (...) w O.. W mieszkaniu nie zastano pracownika. Obecny był ojciec pracownika, który stwierdził, że syn od dziesięciu lat nie mieszka pod tym adresem.

(dowód: notatka służbowa z dnia 6 października 2012r. w aktach osobowych powoda, zeznania świadka A. T. k – 144 akt, zeznania świadka R. Ł. k – 152 verte akt)

Oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę próbowano doręczyć powodowi ponownie w dniu 8 października 2012 r. w mieszkaniu przy ul. (...) o godzinie 9.08 i o 14.20. Nie zastano pracownika ani żadnej osoby wspólnie zamieszkującej.

(dowód: notatka służbowa z dnia 6 października 2012r. w aktach osobowych powoda)

Oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę zostało skutecznie doręczone powodowi w dniu 9 października 2012 r.

(dowód: potwierdzenie odbioru w aktach osobowych powoda)

Miesięczne zarobki powoda liczone według zasad jak ekwiwalent za urlop brutto wynosiły 3817,10 zł.

(dowód: zaświadczenie o wysokości jednomiesięcznych zarobków powoda k – 31 akt)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie, powód Ł. C. domagał się przywrócenia do pracy u strony pozwanej na poprzednie warunki pracy i płacy.

W pierwszej kolejności powód zarzucił, że pozwany uchybił terminowi wskazanemu w przepisie art. 52 § 2 k.p., gdyż rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło po upływie 1 miesiąca od dnia, w którym pracodawca dowiedział się o okolicznościach, które następnie stanowiły podstawę jego oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy o pracę z powodem. Jak wyjaśnił bowiem powód, pracodawca najpóźniej w dniu 30 sierpnia 2012 r. powziął wiadomość o okolicznościach, które wskazał w piśmie rozwiązującym umowę o pracę z powodem.

Powód nie zgodził się też ze stawianymi mu zarzutami sformułowanym w piśmie zawierającym oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia podnosząc, że wskazane przez pracodawcę przyczyny są nierzeczywiste i nie doszło do ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych. Powód twierdził, że zarzucane przez pracodawcę naruszenie regulaminu pracy mogłoby być podstawą jedynie nałożenia na pracownika ewentualnie kary porządkowej.

Podstawę rozwiązania umowy o pracę z powodem stanowił art. 52 k.p., zgodnie z którym pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych. Cytowany przepis nie zawiera katalogu określającego, choćby przykładowo, na czym polega ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych przez pracownika. Z jego treści oraz z wieloletniego doświadczenia orzeczniczego wynika jednak, że nie każde naruszenie przez pracownika obowiązków może stanowić podstawę rozwiązania z nim umowy w tym trybie – musi to być naruszenie podstawowego obowiązku, zaś powaga tego naruszenia rozumiana musi być jako znaczny stopień winy pracownika. Naruszenie musi być zatem spowodowane przez pracownika świadomie, w sposób przez niego zawiniony oraz musi stwarzać zagrożenie dla interesów pracodawcy. Rozwiązanie umowy o pracę w trybie art. 52 k.p. jest bowiem nadzwyczajnym sposobem rozwiązania stosunku pracy i powinno być stosowane przez pracodawcę jedynie wyjątkowo. Musi ponadto być uzasadnione szczególnymi okolicznościami, które w zakresie winy pracownika polegają na jego złej woli lub rażącym niedbalstwie (por. wyrok SN z 2 czerwca 1997 r., I PKN 193/97, OSNAPiUS 1998, nr 9, poz. 269). Jak uznał Sąd Najwyższy w wyroku z 9 grudnia 1976 r. (I PRN 111/76, LEX nr 14351) ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych ma miejsce wówczas, gdy w związku z zachowaniem pracownika naruszającym podstawowe obowiązki można mu przypisać winę umyślną lub rażące niedbalstwo, a ciężar udowodnienia przyczyny spoczywa na pracodawcy (por. wyrok Sąd Najwyższego z 21 lipca 1999 r., I PKN 169/99, OSNAPiUS 2000 nr 20, poz. 746 i z 21 września 2005 r., II PK 305/04, M.P.Pr. - wkładka 2005, nr 12, s. 16). Intencje pracownika, pobudki jego działania należy uznać za elementy podmiotowe. Sąd Najwyższy przyjął, że czyn pracownika uznaje się za bezprawny, gdy jest sprzeczny z jego obowiązkami wynikającymi ze stosunku pracy, natomiast winę można przypisać pracownikowi wówczas, gdy jego stosunek psychiczny do czynu (stanowiącego działanie lub zaniechanie) jest świadomy, jak również gdy pracownik, mając świadomość szkodliwości skutku swojego postępowania, celowo do niego zmierza lub co najmniej na ten skutek się godzi. W konsekwencji o zakwalifikowaniu działania lub zaniechania pracownika jako odpowiadającego art. 52 § 1 pkt 1 k.p. nie decyduje wysokość szkody majątkowej (choć w pewnych sytuacjach nie jest ona bez znaczenia), lecz okoliczność, że postępowanie pracownika przedmiotowo bezprawne i podmiotowo zawinione - stanowi zagrożenie interesów pracodawcy (uzasadnienie wyr. SN z 20.05.1998 r., I PKN 135/98, OSNAPiUS 1999/11/361; por. wyr. SN z 15.04.1999 r., I PKN 12/99, OSNAPiUS 2000/12/467; wcześniej wyr. SN z 23.09.1997 r., I PKN 274/97, OSNAPiUS 1998/13/396). Nie bez znaczenia przy ocenie ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych jest cel, do którego zmierza pracownik swoim działaniem (por. wyr. SN z 01.12.1998 r., I PKN 329/98, OSNAPiUS 2000/2/49), oraz towarzyszące temu inne okoliczności, zwłaszcza stan świadomości i woli pracownika (wyr. SN z 01.10.1997 r., I PKN 300/97, OSNAPiUS 1998/14/424). Umyślne naruszenie obowiązków wypełnia zakres znaczeniowy zwrotu „ciężkie” (podobnie jak i rażące niedbalstwo) nawet wtedy, gdy nie spowodowało szkody w mieniu pracodawcy, bądź rozmiar szkody jest nieznaczny, a pracownik dopuścił się naruszenia takiego obowiązku pracowniczego, który w sposób znaczny zagraża interesowi pracodawcy.

Natomiast zgodnie z art. 30 § 4, w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy o pracę. Należy tu nadmienić, iż owa przyczyna winna być konkretna i rzeczywista. Takie stanowisko przyjął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 maja 200r. (I PKN 641/99) „w oświadczeniu

pracodawcy wypowiedzeniu umowy o pracę powinna być wskazana przyczyna wypowiedzenia. Naruszenie tego przepisu ma miejsce wówczas, gdy pracodawca nie wskazuje w ogóle przyczyny wypowiedzenia bądź gdy wskazana przez niego przyczyna jest niezrozumiała, niejasna, niedostatecznie konkretna.”, a przez to jest niezrozumiała dla pracownika. Podana pracownikowi przyczyna wypowiedzenia ma na celu, umożliwienie mu „dokonania racjonalnej oceny, czy ta przyczyna w rzeczywistości istnieje i czy w związku z tym zaskarżenie czynności prawnej pracodawcy może doprowadzić do uzyskania przez pracownika odpowiednich korzyści (odszkodowania lub przywrócenia do pracy) – wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 października 1997r. (I PKN 315/97).

W niniejszej sprawie strona pozwana oświadczeniem z dnia 4 października 2012 r., doręczonym powodowi w dniu 9 października 2012 r., rozwiązała z nim stosunek pracy z powodu ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych, tj.:

- obowiązku przestrzegania obowiązujących u pracodawcy procedur, § 9 ust. 3 Regulaminu Pracy oraz pkt 2 zakresu obowiązków;
- obowiązku dbania o dobro zakładu pracy, art. 100 § 2 pkt 4 k.p. oraz § 9 ust. 5 Regulaminu Pracy,
- obowiązku przestrzegania Regulaminu Pracy (§ 9 ust. 2 Regulaminu Pracy w zw. z art. 100 § 2 pkt 2 kp).

Dalej, w wyjątkowo obszernym uzasadnieniu pracodawca opisał szczegółowo okoliczności faktyczne będące podstawą postawionych powodowi zarzutów.

Art. 30 § 4 k.p. dopuszcza różne sposoby określenia przyczyny wypowiedzenia lub rozwiązania umowy o pracę. Z oświadczenia pracodawcy powinno jednak wynikać w sposób niebudzący wątpliwości, co jest istotą zarzutu stawianego pracownikowi i usprawiedliwiającego rozwiązanie z nim stosunku pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2006 r., I PK 112/06, LEX nr 247785). Ocena przyczyny podanej w oświadczeniu pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę pod względem jej konkretyzacji - a także rzeczywistości - dokonywana jest z perspektywy adresata oświadczenia pracodawcy, czyli pracownika. To pracownik ma wiedzieć i rozumieć, z jakiego powodu pracodawca rozwiązał z nim umowę o pracę. W rozpoznawanej sprawie przyczyna rozwiązania umowy o pracę wskazana w piśmie pracodawcy była na tyle jasna, zrozumiała, konkretna i wystarczająca, aby powód mógł dokonać we własnym zakresie oceny, czy przyczyna ta rzeczywiście istniała i czy była uzasadniona.

Mając na względzie postawione powodowi zarzuty uznać należało również, iż rozwiązanie z nim umowy o pracę przez stronę pozwaną było uzasadnione. Postępowanie dowodowe wykazało, iż powód dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, a wskazane przyczyny mogły być podstawą do rozwiązania z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Jak ustalono w przedmiotowej sprawie, w dniu 30 sierpnia 2012 r. w budynku przy ul. (...) w B. przeprowadzono kontrolę prawidłowości działania i użytkowania układów pomiarowych oraz rozliczeń zużycia energii elektrycznej. Mieszkanie stanowi własność żony powoda J. C., która zawarła umowę na dostarczanie energii elektrycznej. W wyniku kontroli stwierdzono brak plomby na zabezpieczeniu głównym oraz istnienie przyłącza przeznaczonego do podłączania agregatu do instalacji elektrycznej odbiorcy. Ustalono również, że agregat nie posiadał łącznika dostosowanego do wyłączania jednostki wytwórczej, łącznika do odłączania jednostki wytwórczej i stwarzania przerwy izolacyjnej, łącznika dostosowanego do oddzielenia wyspy od pozostałej części dystrybucyjnej. Jak wyjaśnili przesłuchani w sprawie świadkowie, pracownicy pogotowia energetycznego, T. O. i M. G., sposób podłączenia agregatu był nieprofesjonalny i niezgodny z przepisami. Taki sposób zamontowania agregatu mógł w pewnych okolicznościach doprowadzić nawet do porażenia prądem. Z zeznań świadków: J. W., P. R., T. O., P. M. i M. G. wynikało ponadto, że brak plomby na zabezpieczeniu głównym dawał możliwość pobierania energii elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego.

Ustalono ponadto, że powód przyznał, że rozplombował zabezpieczenie główne budynku (...), w którym zamieszkuje. Wyjaśnił, że zrobił to na prośbę sąsiada, który nie miał napięcia. Powód twierdził, że poinformował sąsiada, żeby zgłosił ten fakt do Biura (...) w O..

Jednakże to powód, jako pracownik pogotowia energetycznego, mając na uwadze obowiązujące i znane mu procedury, powinien zgłosić fakt rozplombowania zabezpieczenia dyspozytorowi, dzwoniąc na ogólnodostępny numer lub na numer wewnętrzny, znany tylko pracownikom pogotowia.

Niesporządzenie dokumentacji z rozplombowania zabezpieczenia głównego w budynku przy ul. (...)w B.stanowiło naruszenie Szczegółowej Stanowiskowej Instrukcji obsługi układów pomiaru energii elektrycznej nr (...) z 6.06.2008 r. Zgodnie z jej zapisami prace przy urządzeniach mogą być wykonane według zlecenia OT lub (...) (pkt 2.1 lit. a), pracą określoną dokumentem Ot lub (...) zadaje pracownik upoważniony – dyspozytor (pkt. 2.2.1), w miejscach ogólnodostępnych można wykonać na OT lub (...) wymianę wkładek bezpiecznikowych w złączach i na odgałęzieniach od wewnętrznej linii zasilającej.

Słusznie zatem zarzuciła strona pozwana, iż pracownik nie posiadał zlecenia wymaganego w/w postanowieniami, wobec czego samowolne rozplombowania, czyli ingerencja w instalację odbyła się z naruszeniem wyżej wskazanych uregulowań a tym samym został naruszony podstawowy obowiązek pracownika, tj. obowiązek przestrzegania obowiązujących u pracodawcy procedur - § 9 ust. 3 regulaminu pracy oraz pkt. 2 zakresu obowiązków.

Zgodzić się również należy że stanowiskiem strony pozwanej, że ingerencja w sieć elektroenergetyczną powinna być ściśle reglamentowana, a pracownicy bez odpowiednich upoważnień nie powinni w celu realizacji własnych i doraźnych potrzeb samodzielnie wykonywać na niej jakichkolwiek czynności. Dlatego też nie stosowanie się przez pracownika do określonych procedur należy w tej sytuacji traktować jako ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych. Nie bez znaczenia jest też fakt, że, jak już wspomniano wyżej, brak plomby na zabezpieczeniu głównym dawał możliwość pobierania energii elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego.

Jak wykazało postępowanie dowodowe dnia 30 sierpnia 2012 r. przeprowadzono również kontrolę prawidłowości działania i użytkowania układów pomiarowych oraz rozliczeń zużycia energii elektrycznej u drugiego pracownika strony pozwanej – A. M. (1), w lokalu przy ul. (...) w B., w wyniku której ustalono, że powód w dniu 4 maja 2009 r., w oparciu Zlecenie OT Nr (...), na zegarze sterującym, będącym częścią instalacji odbiorczej A. M., zamontował plombę numer (...) oraz że dnia 23 marca 2011 r. A. M. zdjął z zegara sterującego plombę nr (...). W związku z powyższym strona pozwana nie mogła stwierdzić kto i w jakich okolicznościach założył u A. M. (1) plombę numer (...).

Pozwana prowadzi ewidencję plomb, które zostały wydane poszczególnym elektromonterom. Wynika z niej, że znajdująca się na zegarze sterującym w mieszkaniu A. M. plomba o numerze (...) została wydana w lutym 2011 r. powodowi.

Zgodnie z Instrukcją Nr – (...) dot. dystrybucji i ewidencji plomb numerowanych, każdy pracownik pobierający plomby numerowane z przechowalni liczników ma obowiązek dokumentowania na zleceniu OT czynności stwierdzających zdjęcie plomby o danym numerze oraz założenie w to miejsce nowej plomby numerowanej, łącznie z wpisem w zleceniu numeru tej plomby, uwidocznionym na pasku (pkt 5 lit. d).

Dokonanie, z naruszeniem odpowiednich procedur, zmiany plomby na zegarze sterującym u odbiorcy A. M. (1), a także brak sporządzenia z tego działania jakiegokolwiek dokumentacji również skutkowało potencjalną możliwością wyrządzenia pracodawcy szkody poprzez zaniżanie przez tego odbiorcę opłat należnych pracodawcy.

Zgodnie z art. 100. § 1. Kodeksu pracy pracownik jest obowiązany wykonywać pracę sumiennie i starannie oraz stosować się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy, jeżeli nie są one sprzeczne z przepisami prawa lub umową o pracę. Pracownik jest obowiązany w szczególności: przestrzegać czasu pracy ustalonego w zakładzie pracy, przestrzegać regulaminu pracy i ustalonego w zakładzie pracy porządku, dbać o dobro zakładu pracy, (art. 100 § 2 pkt 1,2,4).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że samo zagrożenie interesów pracodawcy albo narażenie pracodawcy na szkodę może stanowić o ciężkim naruszeniu obowiązków pracowniczych, nawet jeśli szkoda majątkowa

jeszcze nie powstała (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9 lipca 2009 r., II PK 46/09, LEX nr 533035, podobnie SN w wyroku z 6 lipca 2011 r. II PK 13/11 M.P.Pr. 2011/10/539 -541).

Powód znał obowiązujące u strony pozwanej instrukcje. Powód miał zatem świadomość bezprawności swojego zachowania. Całokształt zachowań powoda pozwala na przypisanie mu winy umyślnej.

W ocenie Sądu zachowanie powoda było zawinione (umyślne) i bezprawne (naruszające obowiązki wynikające bezpośrednio z ustawy - art. 100 § 2 pkt 4 k.p., wynikające z regulaminu pracy oraz zakresu obowiązków powoda.

Sąd dał wiarę przesłuchanym w sprawie świadkom J. W., P. R., A. T., T. O., R. Ł., K. F., D. F., M. G. albowiem ich zeznania były spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniały.

Odnosząc się do podniesionego w pozwie zarzutu, że miejscem zamieszkania powoda jest ul. (...) w O., oraz że powód nie może ponosić odpowiedzialności za działania innych osób, zamieszkujących w lokalu przy ul. (...) w B., to wskazać należy, że powód konsekwentnie wskazywał jako adres pod którym przebywa ul. (...) w B.. Adres taki powód podał w kwestionariuszu osobowym (jako adres do korespondencji) oraz w oświadczeniach składanych pracodawcy w dniach 5, 10 i 13 września 2012 r. Ponadto, jak wynika z zeznań świadków A. T. i R. Ł., ojciec powoda, w dniu 6 października 2012 r. , oświadczył że powód od lat 10 nie mieszka pod tym adresem. Zauważyć również należy, że powód w oświadczeniu z dnia 5 września 2012 r. stwierdził: „ja rozplombowałem zabezpieczenie główne budynku (...), w którym zamieszkuję”. Powód potwierdził również, że wykonał bezpiecznik do agregatu.

Jednocześnie, jak ustalono w oparciu o zeznania świadków R. Ł., K. F., D. F. powód samodzielnie sporządzał przywołane oświadczenia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda, że nie wykonał bezpiecznika do agregatu oraz że nie zamieszkuje w B. przy ul. (...).

Na koniec rozważań, odnosząc się do zarzutu przekroczenia terminu z art. 52 § 2 Kodeksu pracy, zauważyć należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że miesięczny termin określony w tym przepisie zaczyna biec od dnia, w którym wiadomość o postępowaniu pracownika uzyska pracodawca (osoba uprawniona do podejmowania czynności z zakresu prawa pracy w jego imieniu) - (zob. wyroki SN: z 17 grudnia 1997 r., I PKN 432/97, OSNAPiUS Nr 21/1998, poz. 625; z 7 grudnia 1999 r., I PKN 431/99, OSNAPiUS Nr 9/2001, poz. 300; z 7 grudnia 1999 r., I PKN 439/99, OSNAPiUS Nr 9/2001, poz. 301; z 11 kwietnia 2000 r., I PKN 590/99, OSNAPiUS Nr 18/2001, poz. 558; z 5 lipca 2002 r., I PKN 389/01, OSNP Nr 8/2004, poz. 135 oraz z 29 czerwca 2005 r., I PK 233/04, OSNP Nr 9-10/2006, poz. 148). "Uzyskanie przez pracodawcę wiadomości" - w rozumieniu art. 52 § 2 k.p. - oznacza wiadomości na tyle sprawdzone, aby pracodawca mógł nabrać uzasadnionego przekonania o nagannym postępowaniu danego pracownika (por. wyrok SN z 28 października 1976 r., I PRN 74/76, OSNCP Nr 5-6/1977, poz. 100; OSPiKA Nr 7-8/1977, poz. 127 z głosem J. Krzyżanowskiego; por. też wyrok z 28 kwietnia 1997 r., I PKN 111/97, OSNAPiUS Nr 4/1998, poz. 122). Chodzi o moment, w którym pracodawca miał możliwość sprawdzenia i przekonania się o słuszności obciążających pracownika zarzutów (por. orzeczenia SN: z 30 stycznia 1936 r., I C 2410/35, OSN Nr 10/1936, poz. 390; z 7 stycznia 1938 r., I C 703/37, OSN Nr 12/1938, poz. 540; z 17 października 1945 r., C III 698/45, OSN Nr 3/1947, poz. 62; z 13 maja 1998 r., I PKN 96/98, OSNAPiUS Nr 10/1999, poz. 329). Bieg miesięcznego terminu z art. 52 § 2 k.p. rozpoczyna się dopiero od chwili, w której pracodawca uzyskał w dostatecznym stopniu wiarygodne informacje uzasadniające jego przekonanie, że pracownik dopuścił się czynu nagannego w stopniu usprawiedliwiającym niezwłoczne rozwiązanie umowy o pracę (zob. wyrok SN z 21 października 1999 r., I PKN 318/99, OSNAPiUS Nr 5/2001, poz. 155), czyli od zakończenia, podjętego niezwłocznie i sprawnie przeprowadzonego, wewnętrznego postępowania, sprawdzającego uzyskane przez pracodawcę wiadomości o niewłaściwym zachowaniu pracownika (zob. wyrok SN z 26 marca 1998 r., I PKN 5/98, OSNAPiUS Nr 6/1999, poz. 201).

Jak wyjaśnił pełnomocnik strony pozwanej pracodawca podjął niezbędne działania w celu jak najpełniejszej oceny zachowań pracownika i aż do 25 września 2012 r. trwało składanie oświadczeń przez pracownika.

Skoro pracodawca zakończył postępowanie wyjaśniające w przedmiotowej w dniu 25 września 2012 r., to należy stwierdzić, że powód otrzymał oświadczenie o rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia w dniu 9 października 2012 r. a więc w terminie określonym przez przepis art. 52 § 2 K.p.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd oddalił powództwo o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie II wyroku znajduje oparcie w przepisie art. 102 k.p.c., stanowiącym, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Ustawodawca przyznał sądowi w powołanym przepisie pewną swobodę w zasądzaniu kosztów procesu, gdy stosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik sporu (art. 98 k.p.c.) sprzeciwiają się względy słuszności. Zastosowanie przez Sąd art. 102 k.p.c. powinno być oceniane w całokształcie okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współzycia społecznego (por. postanowienie SN z dnia 14 stycznia 1974 roku, II CZ 223/73, LEX nr 7379).

W ocenie Sądu, całokształt okoliczności niniejszej sprawy przemawia za odstąpieniem od obciążania powoda kosztami procesu przy uwzględnieniu wskazanych cech regulacji art. 102 k.p.c. W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

- Z. 1. odnotować,
2. odpis dor. pełn. powoda,
3. kal. 14 dni.